

Nord jo godt. Og så er der jo en mulighed, hvis man har et flertal med Dansk Folkeparti – og som opinionsmålingerne ser ud i øjeblikket, så er der jo flertal mellem Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti – for virkelig at lave nogle grundlæggende ændringer på det område.

Jeg vil gerne spørge, om hr. Hansen-Nord så er indstillet på, at vi så laver noget effektivt?

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Før nåede jeg ikke at svare på alle spørgsmålene. Jeg skal skynde mig videre, så jeg tager dem i en anden rækkefølge.

Hr. Søren Kolstrup om det frie marked og kraftvarme: Ja, hr. Søren Kolstrup, jeg mener, og jeg er fuldt overbevist om, at lige så snart vi har fået kraftvarmedelen til at køre fornuftigt, så skal der være tredjepartsadgang for spildvarme fra forskellige industrier og virksomheder. De skal have mulighed for at gå ind på nettet og tilbyde deres varer, således at varme-forbrugerne, hvilket hr. Søren Kolstrup må være vildt interesseret i, også kan få konkurrencens velsignelser i form af billigere varme på selve produktionsdelen. Det kommer. Jeg ved godt, det vil tage nogle år, men at der skal åbnes, og at der skal være konkurrence også på fjernvarmeforsyningen, er hævet over enhver tvivl.

Til fru Aase D. Madsen vil jeg sige: Uafhængigt af, hvad der måtte stå i Børsen i dag – hvis nu man læser avisen og læser, hvad der står, og hvad står der så? – ja, så har hr. Frank Dahlggaard og tilsynsladende også undertegnede sørget for, at der er et meget flot portræt af ministeren på forsiden, og så siger vi så i øvrigt det, vi altid har sagt.

Vi siger, at vi vil lægge maksimalt pres på regeringens med henblik på de mekanismer, der skal anvendes til at effektivisere miljødelen, dvs. fælles gennemførelse og handel med kvoter.

Jeg bliver selvfølgelig altid skuffet, når ministeren siger, at vi nu venter på, hvad der kommer i Kyoto, og at det først bliver i 2008 osv. osv. Det er jo en ny måde at reagere på fra miljøministerens side. Vi plejer gerne at se en miljøminister, der er særdeles aktiv med, når vi kender instrumenterne, så så hurtigt som muligt at få dem implementeret, om ikke på verdensplan, så i hvert fald i nærområdet; Østersøområdet er jo et oplagt område til anvendelse

af disse instrumenter. Hr. Ebbe Kalnæs må vente, hvis ikke der kommer flere spørgsmål.

Frank Dahlggaard (KF):

Det Konservative Folkeparti er ikke bare tilfreds med den aftale, der er indgået omkring elreformen; vi er særdeles godt tilfredse.

Vi får nu en fuld markedsåbning inden udgangen af år 2002, og det sker endda i hurtigere tempo end oprindeligt tænkt og kommer til at omfatte alle virksomheder og alle husstande. Der bliver altså frit forbrugsvalg på elområdet for alle, og aftalen går videre, end liberaliseringen efter EU's direktiv påbyder. Fint, pragtfuldt!

Planøkonomi afløses nu af fri konkurrence. Man fjerner hvile i sig selv-princippet på prisdannelsen. Det vil tilskynde elsektoren til en omkostningsbevidsthed, som kommer kunderne til gode. Både de værker, der producerer el, og de selskaber, der handler med el, bliver omdannet til kommercielle virksomheder, som kommer til at operere under fri konkurrence. Pragtfuldt!

Vi får øgede rationaliseringsgevinster som følge af konkurrencen, og det vil sammen med de lavere producentpriser fra elværkerne isoleret set føre til et fald i forbrugspriserne på el; vi har allerede set det i et vist omfang for de store elforbrugere.

Vi får et elledningsnet, der bliver uafhængigt og frit med fri tilgang for alle. Netselskaberne, som de hedder, gøres uafhængige af både elværker og elhandelselskaber; det er jo et naturligt monopol, og det underkastes offentlig kontrol. Det er, som det skal være.

Der etableres et energitilsyn, som er uafhængigt af branche og særinteresser. Det er helt fint.

Så er de planer, der var i efteråret om at inddrage elselskabernes påståede milliardstore formuer med en engangsskat, taget definitivt af bordet. Det er, som det skal være, set med konservative øjne. Og vi får også en konkurrence på den grønne strøm, miljøstrømmen; den er dyrere, men inden for dette marked, der etableres, med vedvarende energi, vil der være en konkurrence. Det er ikke tosset.

Statens, det offentlige, tilskud til vindmøllerne m.m. begrænses; de må til at stå på egne ben eller egne vinger, hvad man vil sige. Det er i hvert fald skridt i den rigtige retning. Og så står vi frit efter år 2003; det er vi også godt til-